

Janusz Piontek, Czesław Sikorski

Strzelno, pow. Mogilno

Informator Archeologiczny : badania 2, 299-300

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STRZELNO, pow. Mogilno

**Museum w Inowrocławiu
Zakład Antropologii Etnicznej
i Regionalnej Uniwersytetu im.
Adama Mickiewicza w Poznaniu**

**Badania prowadzili: mgr mgr Janusz Piontek i
Oseżaw Sikorski. Finansowali: Uniwersytet AM
w Poznaniu i PRN w Mogilnie. Pierwszy sezon
badań. Omentarsysko i osada wczesnośrednio-
wieczne.**

Stanowisko jest położone przy rotundzie św. Prokopa i ba-
sylice św. Trójcy. Tegoroczne badania były kontynuacją prac
prowadzonych tutaj przez Z. Pieczydkiego z ramienia Komisji
do Badań nad Początkami Państwa Polskiego. Zadaniem ekspedycji
wykopaliskowej było uchwycenie wschodniej i zachodniej granicy
zlokalizowanego omentarsyska wczesnośredniowiecznego przy koś-
ciole św. Prokopa.

W wykopie I założonym na wschód od rotundy św. Prokopa
nad gliniastym calcem zalegała warstwa z wczesnośredniowieczną
ceramiką. Miąższość warstwy wynosiła ok. 20 cm. Oprócz naczyń
warstwa zawierała dużą ilość łusek i ości rybich. Kości swie-
rzące były nieliczne. Powyżej znajdowała się warstwa popiołu z
kawałkami węgla drzewnego i polepy. Nad tym znajdował się wiel-
ki wkop, wypełniony gruzem ceglany i zaprawą wapienną. W gru-
zie tkwiły fragmenty ceramicznych płytek posadzkowych, ułamki
naczyni średniowiecznych i nowożytnych oraz kości swierzące.

Warstwę zalegającą tuż nad calcem można datować na podsta-
wie ceramiki na XII w. Wkop z gruzem jest najprawdopodobniej
pozostałością po przebudowie kościoła św. Trójcy na początku

XVIII w.

W wykopie II, założonym na zachód od rotundy, powyżej brunatnej gliny stanowiącej calec, znajdował się wkop wypełniony gruzem ceglany i grudami zaprawy wapiennej.

W wykopie III położonym na zachód od rotundy, powyżej gliniastego calca, zalegała warstwa spalenizny. W warstwie tej tkwiły nieliczne fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej, analogicznej do ceramiki z wykopu I. Na podstawie ceramiki warstwę datować można na XII w. Mały zakres badań nie pozwala na dokładniejsze określenie warstwy. Warstwy położone wyżej zawierają gruz ceglany, ułamki ceramiki średniowiecznej i nowożytniej.

W wykopie IV zlokalizowanym przy bocznym wejściu do kościoła św. Trójcy natrafiono na trzy warstwy grobów szkieletowych. Ogółem wyeksplorowano 11 grobów. Trzecią warstwę grobów, która jest wkopana w calec datować można na koniec wczesnego średniowiecza.

Stanowisko nie jest zagrożone.

STYRMEN, okr. Ruse
stan. Kalety
Bułgaria

Zakład Archeologii Wczesno-
średniowiecznej IHKM PAN w
Warszawie

Badania prowadził prof. dr Witold Hensel.
Finansował IHKM PAN. Szósty sezon badań.
Grodzisko wczesnośredniowieczne /VI-XIV w./.

Poszukiwania skoncentrowano w części północno-zachodniej oraz północnej dawnego grodu. Objęto nimi obszar o powierzchni przeszło 3000 m². Najważniejsze wyniki badań przedstawiają się